

Народився 27 жовтня 1920 р. у с. Сливки Решетилівського району Полтавської області. Протягом 1938–1941 рр. навчався на геологічному факультеті Харківського державного університету ім. М. О. Горького. Впродовж 1941–1946 рр. працював на одному з оборонних заводів у Москві, а в 1946 р. продовжив перерване війною навчання.

Після закінчення університету О. В. Бобошко працював у нафтовій промисловості Азербайджану, де протягом 1948–1955 рр. обіймав посади інженера-геолога, головного геолога контори буріння, начальника геологічного відділу та головного геолога геологорозвідувального тресту «Кировобаднефтегазразведка». У 1955–1956 рр. займався розробкою унікального морського нафтового родовища «Нафтові камені» у НПУ «Гюргяннефть».

Повернувшись в Україну, Олександр Васильович працював начальником технологічного бюро з розробки нафтових родовищ НПУ «Станіславнафта» (1956–1957), головним геологом НПУ «Долинанфта» (1957–1959) і головним геологом тресту «Станіславбурнафта» (1959–1961). Він брав активну участь у вдосконаленні розробки Долинського та Битківського нафтогазових родовищ запровадженням водяної і газової репресії на нафтові поклади, а також в удосконаленні розкриття продуктивних горизонтів під час розбурювання родовищ.

З 1961 р. О. В. Бобошко працював в Управлінні нафтової і газової промисловості Укргазпромгазпрому, де на посадах головного спеціаліста та начальника відділу видобутку нафти й газу займався організацією видобування вуглеводнів на освоєваних нафтогазопромислових районах Дніпровсько-Донецької западини. Протягом 1966–1988 рр. був головним геологом — заступником начальника об'єднання «Укргазпром».

За його участю вперше на Шебелинському ГКР запроєктована сумісна експлуатація однією свердловиною потужної

Бобошко Олександр Васильович

Геолог, фахівець у сфері геології та розробки нафтових і газових родовищ

продуктивної товщі, що дало можливість зменшити обсяги буріння та залучити до розробки додаткові запаси газу. На Новотроїцькому ГКР уперше запроваджено новий метод підвищення коефіцієнтів вилучення газу і конденсату — сайклінг-процес.

Завдяки зусиллям Олександра Васильовича в Україні був широко впроваджений прискорений метод уведення в дію нових родовищ шляхом їх дослідно-промислової експлуатації, успішно проведена дорозвідка 11 газових родовищ, що дозволило приростити понад 150 млрд м³ запасів газу. Він приділяв багато уваги організації геологічних служб на підприємствах, зміцненню цехів науково-дослідних та виробничих робіт.

За відкриття та введення в розробку Хрестищенського газоконденсатного родовища Олександр Бобошко став лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки. Він — заслужений геолог. Нагороджений медаллю «За спорудження газопроводу «Союз» та іншими галузевими нагородами.

Помер 16 червня 1994 р.

Народився 17 травня 1922 р. у м. Львів.

Після закінчення ЛПІ впродовж 1952–1959 рр. працював на посадах інженера, керівника групи та головного інженера проекту в інституті «Укрнафтопроект». Олександр Бодан виконував розрахунки безперервної дистиляції жирних кислот за схемою одноразового фільтр-пресування у парафіновому виробництві, каталітичної дії бентонітової глини на сірчистих крекінг-дистилятах у паровій фазі. Розробив та промислово реалізував на АТ «Азмол» перший вітчизняний процес виробництва синтетичних жирних кислот, на Куйбишевському та Ново-Уфимському НПЗ — перший процес виготовлення багатофункціональних присадок до олив, а на Бердянському ДНОЗ — установки виробництва синтетичних жирних кислот окисненням парафіну. Проект процесу окиснення парафіну має велику перспективу, тому що реакторна частина установки може широко застосовуватися в нафтопереробній та нафтохімічній промисловості.

З 1959 до 1994 р. О. М. Бодан був завідувачем лабораторії технології бітумів в інституті «ВНДІПНафтохім» (нині — УкрНДІНП «МАСМА»), а протягом 1994–1999 рр. — провідним науковим співробітником цієї установи.

У 1963 р. захистив кандидатську дисертацію «Деякі шляхи інтенсифікації процесів окиснення бітумів».

Олександр Миколайович вивчав умови перебігу окремих гетерогенних процесів у макрокінетичній сфері, розробив нову полікватернітарну модель колоїдної структури бітумів, за яку отримав другу премію з колоїдної хімії нафти НАН України. Вона є теоретичною базою для розроблення процесів переробки асфальтено-смолистих компонентів нафти та створення технологічних матеріалів. На основі теоретичних робіт ученого розроблено принципово новий спосіб рідкофазного окиснення нафтових вуглеводнів.

Бодан Олександр Миколайович

Кандидат технічних наук, фахівець у галузі нафтохімії

У галузі інженерної технології переробки нафти О. М. Бодан створив і реалізував на більш ніж 400 підприємствах безкомпресорний процес виробництва різноманітних бітумних матеріалів (загальний обсяг — 1,5 млн т на рік), зокрема виробництво порошкового асфальтено-смолистого пластифікатора — пом'якшувача гумових виробів на Дашавському заводі композиційних матеріалів (15 тис. т на рік). Він розробив технологію виготовлення радіаційно захисних та радіаційно стійких бітумних матеріалів для атомної енергетики, віброшумопоглинаючі бітуми і композиції для транспортної та машинобудівної промисловості. Вчений розробив, запатентував та реалізував ізотермічний процес переробки тяжких високосірчистих термонестабільних нафт, які раніше не перероблялися.

Олександр Бодан є автором близько 100 наукових праць, 20 винаходів. Брав участь у 36 наукових конференціях та конгресах.

Нагороджений орденом «Знак Пошани», медалями ВДНГ СРСР, медаллю ім. А. В. Думанського НАН України.